

(המשך מעמוד 55)

עורים אותם שלושה שופטים. מאחר ש- היתה זו פעם ראשונה במדינה, שהפעילו סעיף זה, היה פסק דין אגד מעמיק, ארוך ויסודי. השופטים ניתחו את כל הפסיקה האנגלית וניסו לדרת לשורשו של הסעיף. המלצה חלפה. השופט חשין, ראה אומנם את הסכנות הטמונות בסעיף עבירה רחב כל-כך, אולם חשב, כי ייתכנו מיק"רים, שעליהם לא חשב המחוקק מראש, והם גורמים שערוריה מוסרית גדולה כל-כך, שאין לעבור עליהם בשתיקה. אלה הם המיקרים שלהם נועד. הסעיף. מכיוון שקואופרטיב אגד, בזכות המונופולין שלו, הצליח לגרום סבל כה רב לאוכלוסיה ב- מעשה ההשבתה, הרי שמן הצדק להענישו לפי סעיף זה.

השופט גויטיין מצידו, לא התלהב מה- סעיף. הוא ביקר אותו וחריפות, אך מאחר שהסעיף נמצא בספר החוקים, רק המחוקק יכול למחוק אותו, ועל השופטים להשי- תמש בו, כדי למעט בעיות דין העלול להיגרם, תחם השופט תחומים לסעיף. הוא קבע שישה כללים להפעלתו, שה- חשוב בהם הוא, כי אם יש סעיף אחר בחוק המתאים לעבירה, לא תשתמש ה- תביעה בסעיף התקלה הציבורית.

זאת כדי למנוע מהתביעה הכללית להעמיד לדין כל רוצח, אנס, ומי שהחנה את מכוניתו במקום אסור בעוון גרימת תקלה ציבורית.

השופט זילברג, נקט שיטה אחרת. הוא המליץ בפני המחוקק לבטל כליל את ה- סעיף מספר החוקים. אולם מאחר שהס- עיף קיים, ואין הוא יכול להתעלם ממנו, פירש אותו כאילו התכוון רק לתקלות הנגרמות לציבור על-ידי רשות ציבורית. ומכיון שאגד היא חברה פרטית, הרי לא עברה את העבירה. הוא היה היחיד אשר זיכה את אגד.

במישפט גנור חזרו השופטים כל אחד על דעתו העקרונית, אולם בגלל שוני העובדות, הסכימו שם השופטים חשין, זילברג, כי עורך-הדין עבר את העבירה, ואילו השופט גויטיין זיכה אותו מכיוון שלא ראה נזק מידי שנגרם לציבור על- ידי נשואי הגרופה לכהן.

כך נסתיימו בשנת 1954 שני המישפטים שדנו בסעיף התקלה הציבורית. בהמלצה חמה למחוקק לבטל את הסעיף. שנים רבות

בינתיים רק תביעות אחדות נגד 21 מה- נהגים, אשר השתתפו בפועל בהפרעות. התביעות לא הוגשו על גרימת תקלה צי- בורית. הם נאשמים בסעיף חוק המדבר על גרימת סכנה או מיכשול בדרך ציבו- רית, ועל תקנות תעבורה מסויימות. מיש- פטים אלה עומדים להתברר בקרוב לפני שופט-השלום דויד בריאופיר.

אם אומנם תוגש תביעה נגד חברת אגד

בשכיבה, נשמעו בפני בית-המישפט מיש- פטים אחרים: כמה עירעורים על תקי- פות וגניבות, מישפטים טכניים על קי- רות שנתמוטטו ואורח בנייתם.

לבסוף, לפני ההפסקה, החל מתברר עירעור נוסף. צבי כהן שאגל (76), בנו משה כהן וחברה לייצור תמרוקים, השיי- כת להם, יערערו. הם הורשעו בפני בית- מישפט-השלום על 32 פריטי-אשום, העוס-

מכ"ם-שוד עוזר ושומר פסק-דין על אלונקה

קים במכירת תמרוקים שלא סומנו כדיון, או שסומנו בסימן כוזב. האב ובנו עוסקים בייצור תמרוקים, כי ייבואם ובמכירתם. הם קנו סבון דה ליט של חברת יצהר, מחקו ממנו את המילה יצהר, ארוזו אותו באריזה מפוארת, ועליה כתוב בצרפתית: ואנדרס פיאר רושאר, פאריס.

כיצד נמחקה המילה יצהר? זאת לא ידעו הנאשמים להסביר. אחרי שעורך-דינם הילאה את בית-המישפט בטעוניה, העיר לו השופט כהן בחיוך: „נדמה לי שאתם מסבנים אותנו!”

רוח השוכבות נדבקה גם בשופט טלגם, והוא ניסה לברר מדוע לא זכה גם הבן בשם שאגל, למרות שאביו הוסיפו לשמו כבר לפני שנים רבות, ברומניה. גם כאן לא היתה בפיהם תשובה ברורה, והשופט טלגם סבר: „אולי כדי שהוא יוכל להי- קרא משה כהן רבלון.”

צדק שקט מדי. השופטים, שהתייג- עו, הכריזו על הפסקה ויצאו. גם התל- דרון על כל אשר ראו ושמעו, בסך הכל החליטו כולם כי היה מעניין מאד. „כימ- עט יותר טוב מסרט.” מה גם שסרט אפשר לראות גם בערב, ולנצל את הבר- קר לבית-המישפט. אחדים רצו להיות שופ- טים לכשיגדלו, „כי זה נורא מעניין.” על הצדק הישראלי היתה בפיהם רק תלונה אחת: „הוא שקט מדי. אלה שיושבים בשי- רות האחרונות לא מצליחים לשמוע את דברי השופטים.”

התלמידים חזרו לבית-הספר, השופטים חזרו לאולם, והביאו עימם שתי החלטות: באשר למישפחת כהן-שאגל, נדחה העיר- עור, ויחול עליהם העונש שהוטל בבית מישפט-השלום — קנס בסך 10 אלפים לירות לכל אחד, ושלושה חודשי מאסר- על-תנאי; ואשר לנאשם עוזר — חמש שנות מאסר.

באשמת גרימת תקלה לציבור, תהיה בזה מיקריות מדהימה של הגורל. האם מינה הגורל את אגד להיות מעוז הדמוקרטיה, ולהזכיר למדינה כל 25 שנה, כי קיים עדיין אותו סעיף בחוק, שלא שונה ולא תוקן?

הווי

יום בבית-המישפט -

במקום סרט

שוד מבוים ותמרוקים

מזוייפים שיעשעו את

תלמידי התיכון

בית-המישפט הוא בדרך כלל מקום רצי- גי, לפעמים קודר. גלימותיהם השחורות של השופטים ועורכי-הדין ומבטיהם החדרים של נאשמים ונתבעים, ממלאים את האר- למות קדרות.

בשבוע שעבר נראה אולם בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, שבו ישבו לדין השופ- טים בנימין כהן, אליהו וינוגרד ומשה טל- גם, עליו וצעיר. תלמידי כיתה ט'-2 מבית- ספר אופק, אשר התקנאו, בחבריהם המוש- בתים, המבלים זמנם בקולנוע ובבית- המישפט, הגיעו לאולם עם מורתם הצע- רה, שלומית נוימן.

המראה שקיבל את פניהם לא היה שיג- רתי כלל וכלל. לפני דוכן השופטים ניצבה מיטת-אלונקה, שעליה שכב גבר צעיר, לבוש פיזימה כחולה. שומר, ובידו עוזר, השגיח עליו.

היה זה ציון עוזר, אשר יחד עם עורך- דינו, אורי וגמן, חיכה לגזר-דינו, אחרי שהורשע בבזבזי-החלומים ונשיאת נשק. לסבן את השופט. עוד הוא מחכה

שופט-שלום בריאופיר

תקדים על משג

היה הסעיף רדום, והתביעה ניהלה מ- להשתמש בו, עד השבית יחושע פרץ את נמל אשדוד, וחידש את השימוש ב- „תקלה הציבורית.”

בשנת 1977 הוחלף החוק המנדטורי ב- חוק העונשין 1977, וראה זה פלא, גם במהדורה חדישה זו של החוק, מופיע אותו סעיף. אומנם בשינוי סיפורו ובי- עברית משופרת, אך בכל-זאת אותה הגב- רות.

עדיין לא הוגשה היום תביעה כלשהי נגד קואופרטיב אגד, על ההפרעות לתנו- עה בגלל הקווים החדשים של ד. הוגשו

שבע שנים תמימות היא לא קישטה את רחובות תל-אביב. לא סרקת את שערן של נשות החברה, לא ניהלה רומן סוער עם דמות מוכרת כלשהי. שבע שנים רוות. אבל, כל זה תם ונשלם. היא הגיעה ארצה, אומנם רק לביקור, אך היא פה — בכל הדרה, בבית מלון תל- אביב, כתיירת לכל דבר.

סריטה אברג'יל, שעזבה את הארץ כי אשר היתה בשיא פירסומה עדיין זכורה לרבים מן התקופה שבה שמרה בקנאות על התואר „ספרית צמרת”, במשך שבע השנים השמנות שלה בארץ.

היום, בגיל 42, נינוחה מאד ומרוצה מעצמה, עדיין בלונדית זוהרת, מספרת סריטה, כי היא זוכרת את כל הידידים מן העבר הישראלי שלה. לא רק זוכרת, גם מתגעגעת.

היא מתגוררת בשנים האחרונות בלוס- אנג'לס ולפי מראיה, אמריקה אהבת אי- תה. לא שחייה קלים, להיפך, אבל היא למדה לקבל את הדברים כמות שהם. מה שאלוהים נותן — סריטה לוקחת, בלי להתווכח.

היא לא עושה שם רוח כמו שעשתה כאן. אינה יוצאת עם גברים ידועים כמו יהורם גאון בארץ. היא חיה לה בצניעה,

בבית קטן, עדיין ספרית, אך בלי הצמרת. בביתה, יומיים בשבוע, היא עובדת כסידור שערם של נשים וגברים, לרוב מן המור שבה הישראלית המקומית. שלוש פעמים היתה נשואה, ושלוש פע- מים התגרשה. היום, לבדה, היא עדיין מלאה תיקווה שאולי תמצא את גבר- החלומות שלה. בישראל או באמריקה. לא משנה.

3 נישואין —

3 גירושין

סריטה נישאה באמריקה, לבחור מריר רוקו, הגיעה ארצה בהיותה בת 25. כבר על האוניה קשרה את קשריה הרא- שונים עם הבוהמה, כאשר הכירה את צמד השחקנים אריק לביא ושושיק שני. הם, בעצם, הכניסו אותה לעניינים, הכירו